

[Albrechtsen]

det, ministeren ville have sagt. Det er jeg glad for, og jeg er glad for, at vi får det at høre; det er det eneste opmuntrende, jeg har hørt indtil nu i denne debat.

Boligministeren (Bollmann):

Så bliver man jo betænkelig, når også en repræsentant for VS bliver tilfredsstillet.

Spørgsmålet om disse byggerier, som hr. Albrechtsen omtaler, er stort. Vi har diskuteret det for her i tinget, og jeg vil gerne sige, at vi arbejder meget intenst for at finde løsninger på de problemer. Det er ikke muligt for mig her i dag hverken at sige, hvad der ikke bliver tale om, eller hvad der kan blive tale om, men der skal ikke være tvivl om, at det er noget, der optager os meget i boligministeriet, og at vi håber, vi forholdsvis hurtigt kan komme frem med løsningsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Nørgaard-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 183:

Forslag til lov om ændring af lov om individuel boligstøtte. (Boligydelse til unge under uddannelse).

Af Ruth Olsen (SF) m.fl.
(Fremsat 19/2 85).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Boligministeren (Bollmann):

Jeg skal egentlig ikke komme med så mange bemærkninger til dette forslag. Det minder jo meget om forslaget, som SF tidligere

har fremsat om boligydelse til unge under uddannelse; det var vel i 1981.

Sådan som jeg ser det, sker der efter forslaget en meget væsentlig lempelse af de kvalitetskrav, der stilles til boligen i boligstøtte-loven, fordi boligydelsen jo også tænkes givet til enkeltværelser, uanset hvilken standard de har, blot der er adgang til køkken. Jeg mener ikke, det er fornuftigt, at kvalitetskravene lempes, så der kan gives boligstøtte til enkeltværelser.

Selve spørgsmålet om at yde boligstøtte til uddannelsessøgende har jo været rejst adskillige gange i relation til boligsikringsloven, og man har hver gang opgivet det netop på grund af, at kvalitetskravene vil være umulige at kontrollere ved udlejning af enkeltværelser. Det er også sådan, at de uddannelsessøgende er en, hvad skal vi sige, befolkningsgruppe, der erfaringsmæssigt flytter meget, skifter bolig tit, og deres indtægter er vel tit også meget svingende. Derfor er jeg overbevist om, at hvis et sådant forslag blev vedtaget, ville vi få en meget væsentligt forøget arbejdsbyrde for kommunerne ved administrationen af boligstøtteloven.

Jeg må også konstatere ved læsning af forslaget, at SF ikke oplyser, hvad forslaget vil kunne komme til at koste, men jeg er ikke i tvivl om, at det bliver meget kostbart, og der er jo ingen anvisning på, hvordan det i givet fald skulle finansieres.

Jeg må afslutningsvis sige, at jeg ikke finder, at man skal klare uddannelsessøgendes eventuelle økonomiske problemer ved at bryde med så fundamentale principper i boligstøttelovgivningen.

Som man vil kunne forstå, kan regeringen ikke støtte forslaget.

Baadsgaard (S):

Forslaget har jo det formål ifølge forslagsstillernes bemærkninger at lette den meget vanskelige økonomiske og boligmæssige situation, som de uddannelsessøgende befinder sig i. Vi er i socialdemokratiet helt enige i, at der er en vanskelig situation for de uddannelsessøgende både økonomisk og boligmæssigt, og derfor har vi i socialdemokratiet også stor sympati for forslaget eller i hvert fald for sigtet med forslaget.

Men trods de gode intentioner lider forslaget af nogle mangler og skævheder. Det står